



# Berättelsen om Habil och Qabil (Abel och Kain)

## Berättelsen om Habil och Qabil (Abel och Kain)

I Allahs, den Nåderikes, den Barmhärtiges namn

**Berättelsen om Habil och Qabil**

**Boktitel:** *Berättelser ur Koranen*

**Författare:** Ibn Kathir

*"Abel och Kain"*

Det första brottet på jorden

**Allah den Upphöjde säger:**

{Och (O Muhammad - frid vare med honom) berätta för dem (judarna) den sanna berättelsen om Adams två söner (Habil och Qabil): när de båda frambar ett offer (till Allah), blev det accepterat från den ene men inte från den andre. Den senare sade till den förre: "Jag skall sannerligen döda dig." Den förre sade: "Allah accepterar endast från de gudfruktiga (al-Muttaqun)." "Om du sträcker ut din hand mot mig för att döda mig, skall jag aldrig sträcka ut min hand mot dig för att döda dig, ty jag fruktar Allah, världarnas Herre (al-Alamin: människor, jinner och allt som existerar)." "Sannerligen, jag vill låta dig bära

## Berättelsen om Habil och Qabil (Abel och Kain)

min synd tillsammans med din egen, och då skall du bli en av Eldens invånare; detta är de orättfärdigas lön (Zalimin).” Så lockade den andres själ honom och gjorde mordet på hans bror till något tilltalande; han mördade honom och blev en av förlorarna. Då sände Allah en kråka som kraftrade i marken för att visa honom hur han skulle gömma sin brors döda kropp. Han sade: ”Ve mig! Är jag inte ens i stånd att vara som denna kråka och gömma min brors döda kropp?” Då blev han en av dem som ångrade sig.}

(*al-Ma'idah, 27-31*)

### Berättelser från följeslagarna:

As-Suddiy berättade på auktoritet av Abu Malik och Abu Salih efter Ibn Abbas (må Allah vara nöjd med honom), samt från Ibn Mas'ud och andra följeslagare, att Adam (frid vare med honom) brukade låta den manlige som föddes vid ett tillfälle gifta sig med den kvinnliga som föddes vid ett annat. Så var det meningen att Habil skulle gifta sig med Qabils syster, som var vackrare än någon annan. Qabil ville behålla henne för sig själv. Adam befallde honom att låta Habil gifta sig med henne, men han vägrade. Då befallde Adam båda (Habil och Qabil) att frambära ett offer till Allah.

Adam begav sig mot Mecka för att utföra vällfärden. Innan han reste försökte han anförtro sina barns angelägenheter åt himlen, jorden och bergen, men alla vägrade bära den tunga bördan. Då accepterade Qabil uppdraget. Efter att Adam rest frambar de sina offer: Habil offrade en fet get, medan Qabil offrade en bunt dåliga växter. En eld kom ned från himlen och förtärde Habils offer men lämnade Qabils orört. Qabil blev rasande och sade till sin bror: ”Jag skall döda dig så att du inte gifter dig med min syster.” Habil svarade: {Allah accepterar endast från de gudfruktiga}.

### Följeslagarnas vittnesmål:

Abdullah Ibn Amr (må Allah vara nöjd med honom) sade: ”Vid Allah! Den mördade (Habil) var starkare än mördaren (Qabil), men han vägrade att sträcka ut sin hand mot sin bror för att döda honom på grund av sin gudsfruktan.”

Abu Ja'far al-Baqir berättade att Adam (frid vare med honom) var närvarande när de frambar sina offer. När Habils offer accepterades sade

## Berättelsen om Habil och Qabil (Abel och Kain)

Qabil till sin far: "Det accepterades bara från honom för att du bad Allah för hans skull." Han planerade i hemlighet något mot sin bror. En dag dröjde Habil, och Adam skickade Qabil för att leta efter honom. När de möttes sade Qabil: "Ditt offer accepterades, men inte mitt." Habil svarade: {Allah accepterar endast från de gudfruktiga}. Då blev Qabil arg och slog sin bror med en järnstav, och Habil dog genast.

Det sägs också att Qabil dödade Habil genom att kasta en sten mot hans huvud medan han sov, eller att han ströp honom våldsamt och bet honom till döds som vilda djur gör.

### Habils ord:

När Qabil hotade att döda honom sade Habil:  
{Om du sträcker ut din hand mot mig för att döda mig, skall jag aldrig sträcka ut min hand mot dig för att döda dig, ty jag fruktar Allah, världarnas Herre (al-Alamin)} (*al-Ma'idah, 28*).

Detta visar hans goda moral, hans fruktan för Allah och hans fullkomliga gudsfruktan, i kontrast till den avskyvärda handling som hans bror avsåg.

### Profetens ord:

Abu Bakrah (må Allah vara nöjd med honom) återberättade att Allahs Sändebud (frid vare med honom) sade:  
"När två muslimer konfronterar varandra och den ene angriper sin bror med ett vapen, hamnar båda i Elden."  
Ahnaf (en av berättarna) sade: "Jag sade, eller det sades: Allahs Sändebud! Det gäller den som dödar, men vad med den som blir dödad?"  
Han svarade: "Han avsåg också att döda sin broder."

### Allah den Upphöjde säger:

{Sannerligen, jag vill låta dig bära min synd tillsammans med din egen, och då skall du bli en av Eldens invånare; detta är de orättfärdigas lön (Zalimun).} (*al-Ma'idah, 29*)

Det vill säga: Jag tänker inte kämpa mot dig, även om jag är starkare än du. Men du kommer att bära synden av att mörda mig tillsammans med dina tidigare synder. **[1]**

Återberättat av Imam Ahmad, Abu Dawud och at-Tirmidhi på auktoritet av

## Berättelsen om Habil och Qabil (Abel och Kain)

Sa'd Ibn Abi Waqqas om prövningen av Othman Ibn Affan:

"Jag vittnar att Allahs Sändebud (frid vare med honom) sade:

*Det kommer snart en tid av oro, då den som sitter är bättre än den som står, den som står är bättre än den som går, och den som går är bättre än den som springer."*

Någon sade: "Allahs Sändebud! Vad anser du om någon som tränger in i mitt hem och sträcker ut sin hand för att döda mig?" Han svarade: "*Var som Adams son (Habil)."*

I en annan återberättelse av Ibn Mardwiyah efter Hudhayfah Ibn al-Yaman sägs det: "*Var som den bästa av Adams två söner."*

**Imam Ahmad återberättade** från Mu'awiyah och Waki', som sade:

"Vi fick höra av al-A'mash på auktoritet av Abdullah Ibn Murrah efter Masruq efter Abdullah Ibn Mas'ud (må Allah vara nöjd med honom) att Profeten (frid vare med honom) sade:

*Ingen människa dödas eller mördas orättvist utan att en del av ansvaret för brottet läggs på Adams första son, som införde traditionen av mord på jorden."*

(Ahmads Musnad)

### **Blodgrottan i Syrien:**

Det finns en grotta, kallad "Blodgrottan", i ett berg i norra Syrien. Det tros vara platsen där Qabil dödade sin bror Habil. Folket där fick detta genom *Ahl al-Kitab* (Kristna och Judar), men endast Allah vet dess sanning.

Al-Hafiz Ibn Asakir nämner i biografen över Ahmad Ibn Kathir att Ahmad såg i en dröm Allahs Sändebud (frid vare med honom), Abu Bakr, Omar och Habil. Ahmad fick veta från Habil – som svor en ed – att det var hans blod som spilldes där i grottan. Habil sade att han hade bett Allah att göra böner och åkallan på den platsen accepterade. Allah accepterade hans bön, och Profeten (frid vare med honom) bekräftade det och sade: "*Jag, Abu Bakr och Omar brukade besöka den platsen varje torsdag."*

Det måste dock påpekas att denna berättelse endast är en vision. Även om den vore sann kan ingen religiös regel baseras på en sådan sak. Allah vet bäst!

### **Allah den Upphöjde säger:**

{Sedan sände Allah en kråka som krefsade i marken för att visa honom hur han skulle gömma sin brors döda kropp. Han sade:

## Berättelsen om Habil och Qabil (Abel och Kain)

”Ve mig! Är jag inte ens i stånd att vara som denna kråka och gömma min brors döda kropp?” Då blev han en av dem som ångrade sig.} (*al-Ma'idah, 31*)

Vissa uttolkare sade: Efter att Qabil dödat sin bror bar han honom på ryggen i ett helt år, utan att veta vad han skulle göra med kroppen. Andra sade: Han bar honom i hundra år tills Allah sände två kråkor som slogs med varandra. Den ena dödades, och den andra krefsade i marken för att gömma den döda kråkan. När Qabil såg detta sade han: ”Ve mig! Är jag inte ens i stånd att göra som denna kråka och gömma min brors kropp?” Då begravde han sin bror och täckte honom med jord.

**Historiska berättelser:**

Historiker berättar att Adam blev mycket bedrövad och kände stor sorg över sin döde son Habil. Mujahid sade: Qabil fick sitt straff mycket snart därefter. Samma dag som han dödade sin bror bands hans fot till hans lårben och hans ansikte riktades mot solen. Hans ansikte följde solens gång som ett straff för vad han gjort mot sin bror.

Profeten (frid vare med honom) sade:

*”Det finns ingen synd vars straff återkommer snabbare i detta liv – utöver vad som väntar i nästa – än övergrepp och att bryta släktbanden.”*

**Barnen till Adam och Hawwa:**

Imam Abu Ja'far nämner i sin *Tarikh* (Historia) på auktoritet av vissa människor att Hawwa födde fyrtio barn genom tjugo födslar. Ibn Ishaq hade samma syn och nämnde deras namn i detalj. Men inget är säkert om deras namn eller antal – endast Allah vet!

Andra sade: Det var 120 födslar, i varje födsel föddes en man och en kvinna. De första var Qabil och hans syster Qalimah, och de sista var Abdul Mughith och hans syster Ummul Mughith. Därefter ökade människorna i antal och spreds över jorden.

Allah den Upphöjde säger:

{O människor! Frukta er Herre, som skapade er från en enda person (Adam), och från honom skapade Hans hustru [Hawwa], och från dem båda skapade Han många män och kvinnor. Frukta Allah, genom vilken ni begär era rättigheter, och (bryt inte) släktbanden. Sannerligen, Allah är alltid en All-Övervakare över er.} (*an-Nisa', 1*)

## Adam – människans fader

**Historiker berättade:** Adam dog inte förrän han hade sett bland sina barn och ättlingar fyrahundratusen personer. Endast Allah vet bäst!

**Allah den Upphöjde säger:**

{Det är Han som har skapat er från en enda person (Adam), och från honom skapade Han hans hustru [Hawwa], för att han skulle finna glädje i att leva med henne. När han hade samlag med henne blev hon gravid och bar det lätt. När det blev tungt, båda åkallade Allah, sin Herre, och sade: "Om Du ger oss ett barn som är Salih (gott i alla avseenden), skall vi sannerligen vara bland de tacksamma." Men när Han gav dem ett Salih barn, satte de medgudar vid Hans sida i det Han hade skänkt dem. Upphöjd är Allah över allt de sätter vid Hans sida.} (*al-A'raf, 189-190*)

Adam nämns först för att rikta läsarens uppmärksamhet, och därefter nämns hela människosläktet. Detta sker genom att nämna hela mänskligheten efter att ha nämnt dess stamfader.

Allah säger:

{Och sannerligen, Vi skapade människan (Adam) av en essens av lera (vatten och jord). Därefter gjorde Vi honom (Adams avkomma) till en *nutfah* (blandade droppar av manlig och kvinnlig vätska) och placerade den i en trygg boning (kvinnans livmoder).} (*al-Mu'minun, 12-13*)

Och:

{Och sannerligen, Vi har smyckat den närmaste himlen med lampor, och Vi har gjort dessa lampor till projektiler för att driva bort shayatin (djävlar).} (*al-Mulk, 5*)

Här är det välkänt att "lampor som projektiler" inte är samma som lampor för prydnad, utan att Allah växlar från en kategori till en helhet.

**Adam (frid vare med honom)** var människans fader. Han skapades av

## Berättelsen om Habil och Qabil (Abel och Kain)

Allahs Hand, som blåste av Sin Ande i honom, som befalld änglarna att falla ned i tillbedjan inför honom, som lärde honom namnen på allt, och som lät honom bo i Sin rymliga paradys.

### Profeternas antal:

Ibn Hibban återberättade i sin *Sahih* från Abu Dharr:

"Jag sade: O Allahs Sändebud! Hur många var Allahs profeter?"

Han (frid vare med honom) sade: "Ett hundratjugofyra tusen."

Jag sade: "O Allahs Sändebud! Hur många av dem var sändebud?"

Han sade: "Trehundratretton, ett stort antal!"

Jag sade: "O Allahs Sändebud! Vem var den första av dem?"

Han sade: "Adam."

Jag sade: "Var han en profet sänd med ett budskap?"

Han sade: "Ja. Allah skapade honom med Sin Hand, blåste av Sin Ande i honom och formade honom på det mest fullkomliga sätt."

### Isra och Mi'raj (Nattresan):

I de två *Sahih* (al-Bukhari och Muslim) berättas att Profeten (frid vare med honom) sade:

"Porten öppnades och vi gick in i den närmaste himlen. Där såg vi en man sitta med några människor till höger och några till vänster. När han såg åt höger log han, och när han såg åt vänster grät han. Han sade:

'Välkommen, du fromme profet och fromme son!' Jag frågade Gabriel:

'Vem är han?' Han svarade: 'Det är Adam, och människorna till hans höger och vänster är hans barns själar. De till höger är Paradisets folk, och de till vänster är Helvetets folk. När han ser åt höger ler han, och när han ser åt vänster gråter han.'

### Adams skönhet:

Profetens hadith: "*Sedan passerade jag Yusuf (Josef) och fann att han hade fått halva skönheten.*"

Vissa lärda förklarade detta som att han fick halva den skönhet som Adam hade fått. Detta är passande och övertygande, eftersom Allah skapade Adam med Sin Hand, formade honom och blåste av Sin Ande i honom - därför måste Allah ha skapat det bästa av allt.

### Paradiset och människan:

Återberättat från Abdullah Ibn Omar och Abdullah Ibn Amr: När Allah skapade Paradiset sade änglarna: "Vår Herre! Gör detta för oss, för Du

## Berättelsen om Habil och Qabil (Abel och Kain)

skapade världen för människorna där de äter och dricker.” Allah sade: ”Vid Min Härlighet och Upphöjdhet! Jag skall inte likställa de gudfruktiga bland dem Jag skapade med Min Hand med dem som Jag sade 'Var!' och de blev.”

I de två *Sahih* berättade Abu Hurayrah (må Allah vara nöjd med honom) att Profeten (frid vare med honom) sade:

”Allah, den Upphöjde och Ärorike, skapade Adam i Sin egen form, med en längd av sextio alnar. När Han skapade honom sade Han till honom att hälsa på en grupp änglar som satt där, och lyssna på deras svar, för det skulle bli hans hälsning och hans barns hälsning. Adam sade: 'Fred vare med er!' Änglarna svarade: 'Fred vare med dig och Allahs barmhärtighet.' De lade till 'Allahs barmhärtighet'. Den som kommer in i Paradiset kommer att ha Adams form, hans längd sextio alnar. Sedan fortsatte människorna efter honom att minska i storlek fram till denna dag.”

(*al-Bukhari och Muslim*)

**Fotnoter:**

[1] Vad gäller den profetiska hadith som återberättats av vissa andra, där det sägs: *”Mördaren skall bära alla den mördades synder”* – ingen känner till dess giltighetsgrad, om den är autentisk, god eller svag. Den finns inte i någon av de erkända hadithsamlingarna.